Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5*

A Development of Reading Instructional Model Based on Structuralism Theory to Enhance Critical Reading Abilities of Matthayom Suksa 5 Students

ประสรรค์ ตันติเสนาะ (Prasun Tantisanoh)**
บุษบา บัวสมบูรณ์ (Busaba Buasomboon)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 2) เพื่อหาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและแบบสอบถามความคิดเห็น วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) การทดสอบค่าที(t-test) และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปดังนี้ รูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ ขั้นกระบวนการเรียนการสอนมี 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1.เชื่อมโยงความคิด 2.พินิจตัวบท 3.ค้นพจน์ตีความ 4.ถอดรหัสความหมาย 5.อภิปรายแลกเปลี่ยน 6.สรุปผลการเรียนรู้ ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนพบว่า นักเรียนกลุ่ม

---

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กลุ่มการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร เรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5

** นักศึกษาระดับปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
Doctor of Philosophy candidate, Doctor of Philosophy Program in Curriculum and Instruction Faculty of Education Silpakorn University. E-mail: tanti.prasun@gmail.com, 081-6887269

*** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
Thesis Advisors Assistant Prof. Ph.D. Department of Curriculum and instruction, Faculty of Education Silpakorn University

ตัวอย่าง มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และระหว่างเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ : การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน/ ทฤษฎีโครงสร้าง/ สัญญะ/ รหัส/ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

Abstract

The purposes of research were : 1) to develop an instructional model of Reading Based on Structuralism Theory to Enhance Critical Reading Abilities of Matthayom Suksa 5 Students 2) to study the effectiveness of the instructional model. The samples of this research were 30 of Matthayom Suksa 5 students, Naresuan University secondary demonstration School that were selected by simple random sampling. The research instruments employed in this research were an instructional model, lesson plans, critical reading abilities tests and the questionnaire. The quantitative data were analyzed by mean ($\bar{x}$) standard deviation (S.D.), and t-test dependent. The qualitative data were analyzed by content analysis. The research results were as follows:

The instructional model of Reading Based on Structuralism Theory to Enhance Critical Reading Abilities of Matthayom Suksa 5 Students consisted of 4 components; principles, objectives, process and factors supporting learning. The learning process comprised 1) Associating 2) Reading story 3) Finding words and interpriting 4) Decoding signs 5) Discussing, and 6) Summarizing and evaluating.

The results of implementation with the sample and disseminating revealed that students critical reading abilities were significantly higher than before being employed the instructional model at .05 level of statistical significance and increase continuously.

Keywords: A Development of Instructional Model/ Structuralism Theory/ Sign/ Code/ Critical Reading

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

บทนำ

การอ่านเป็นทักษะการรับสารที่สำคัญอย่างหนึ่งในการใช้ชีวิตประจำวัน เพราะในโลกยุคปัจจุบัน ทักษะการอ่านจะช่วยให้เราสามารถอ่านเพื่อสืบค้นข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ หรือหาความรู้ใหม่ ๆ ได้อย่างไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่เป็นนักอ่านจึงเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่รอบรู้และเป็นคนทันสมัยตลอดเวลา ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมาก หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช2551(กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 4) จึงได้จัดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านไว้ในสาระที่ 1 การอ่าน เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการอ่าน สามารถใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด นำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่หลักสูตรมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้กำหนดตัวชี้วัดในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนี้ คือ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่าน ในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่างๆ ภายในเวลาที่กำหนด อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ มีมารยาทในการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 15-16)

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะการอ่านขั้นสูงที่ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์วิจารณ์ในขั้นสูงต่อไป ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นสิ่งที่มีความสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกของข้อมูลข่าวสาร ในปัจจุบัน เพราะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักวิเคราะห์ ตรวจสอบ และเลือกรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นการอ่านที่ต้องใช้สติปัญญาในการใคร่ครวญพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ สรุปสาระสำคัญทั้งเข้าใจความหมายโดยนัยของถ้อยคำ อารมณ์ จุดประสงค์ของผู้เขียน สามารถแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น เพื่อตัดสินใจประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ดังที่ เอมอร เนียมน้อย (2551: 13) ได้กล่าวว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการอ่านในระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ ถี่ถ้วน มีเหตุผล เพื่อวิเคราะห์หาคำตอบ สรุปสาระสำคัญ ทั้งเข้าใจความหมายโดยนัยของถ้อยคำ น้ำเสียง จุดประสงค์ของผู้เขียน สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงความคิดเห็น ตีความและประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้องเที่ยงธรรม ซึ่งเมื่อผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะส่งผลต่อการเสริมสร้างสติปัญญาและเพิ่มพูนความรู้ ช่วยให้นักเรียนมีความคิดที่เฉียบแหลม มีความรอบรู้ การคิดได้อย่างรอบคอบ และยังช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน ตลอดจนนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความคิดให้กว้างไกล

แม้ว่าหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จะเน้นความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูผู้สอนควรจะพัฒนาความสามารถของนักเรียนในด้านดังกล่าว แต่สภาพปัญหาปัจจุบันที่ผู้วิจัยพบจากการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณทำให้ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการอ่านขั้นสูงที่เป็นความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรได้ โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จึงได้จัดให้มีรายวิชาสาระเพิ่มเติม การอ่านและพิจารณาวรรณกรรมขึ้น

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนอ่านจากการสำรวจเอกสารและการสัมภาษณ์(สำอางค์ ภู่กรและคณะ, 2558) ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนการอ่านในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สรุปได้ว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนอ่าน เกิดจากบทอ่านที่ทางหลักสูตรกำหนดขาดความน่าสนใจ เป็นเรื่องพ้นสมัย ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย อีกทั้งนักเรียนเรียนส่วนใหญ่มีระดับความสามารถในการอ่านและประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน การจัดการเรียนการสอนอ่านจึงทำได้ยาก นอกจากนี้ยังพบว่า ประเด็นสำคัญที่ทำให้การสอนประสบปัญหาส่วนหนึ่งนั้นเกิดจากครูรวมทั้งวิธีสอน ซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยครูควรหาวิธีสอนที่หลากหลายให้เข้ากับธรรมชาติของนักเรียนและให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากกว่าการอ่านบทอ่านเพียงอย่างเดียว ซึ่งการสอนที่ดีจะช่วยให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ นอกจากนี้จากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น พบว่านักเรียนล้วนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอ่านสอดคล้องกัน กล่าวคือ จากประสบการณ์การเรียนการสอนอ่านที่ผ่านมาในระดับมัธยมศึกษา ครูจะสอนน่าเบื่อชวนให้ง่วงนอน ไม่น่าตื่นเต้น ไม่อยากเรียน เรื่องราวที่นำมาให้เรียนบางเรื่องพ้นสมัย ไม่น่าสนใจ ทำให้รู้สึกว่าเป็นเรื่องรู้สึกว่าไกลตัวไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง ดังนั้น วิธีการที่จะช่วยแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนอ่านดังกล่าวได้นั่นก็คือวิธีสอนหรือรูปแบบการสอนนั่นเอง

ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนที่จะเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้สอดคล้องกับเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ควรมีการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นแนวทางให้ผู้สอนนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นระบบและน่าสนใจ ซึ่งจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและหลักการจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทฤษฎีหนึ่ง คือ ทฤษฎีโครงสร้าง (Structuralism)

ทฤษฎีโครงสร้าง เป็นแนวทางการอ่านและวิจารณ์วรรณกรรมแนวใหม่ โดยนำวิชาภาษาศาสตร์ และแนวทางโครงสร้างภาษาของ Ferdinand de Saussure มาเป็นเกณฑ์ในการวิจารณ์ ทั้งนี้ วิชาภาษาศาสตร์ คือ การศึกษาเพื่อเข้าใจธรรมชาติอันถ่องแท้ของภาษาโดยพิจารณาคุณลักษณะ ระบบการทำงานและบทบาทหน้าที่ของภาษาในกิจกรรมของมนุษย์ เป้าหมายแห่งการเข้าใจภาษาในตัวของมันนี้เองชักนำให้นักภาษาศาสตร์ศึกษาปรากฏการณ์ภาษาด้วยวิธีของวิทยาศาสตร์ คือสังเกตภาษาที่คนใช้กันจริงทั่วไปไม่จำเพาะแต่ภาษามาตรฐานเท่านั้น

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

แต่วิเคราะห์แบบแผนที่แฝงอยู่ในตัวภาษาอย่างเป็นระบบ ตั้งสมมติฐานและตรวจสอบกับข้อมูลอย่างรอบด้านจนสามารถประมวลออกมาเป็นความรู้เชิงทฤษฎีที่ครอบคลุมคุณสมบัติร่วมของความเป็นภาษา

ประเด็นสำคัญที่ Saussure เสนอไว้ เป็นพื้นฐานความคิดที่มีอิทธิพลต่อนักคิดกลุ่มโครงสร้างนิยม ได้แก่ กระบวนการสื่อความหมาย ในหัวข้อ “Sign Signified Signifier” อันเป็นพื้นฐานของแนวคิดเรื่องสัญวิทยาต่อมา (Saussure, 1981: 43-45) ซึ่งสัญวิทยาเป็นศาสตร์ที่ศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่เกี่ยวข้องอยู่กับ 3 เรื่อง คือ 1. เครื่องหมาย (Sign) สัญวิทยาจะศึกษาประเภทต่างๆ ของเครื่องหมายนับตั้งแต่เรื่องภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาภาพ ภาษาเสียง ไปจนกระทั่งถึงอาการของโรค อาหาร รูปร่างเสื้อผ้า ฯลฯ โดยจะสนใจวิธีการที่สืบทอดความหมาย (Meaning) ของเครื่องหมายเหล่านี้ รวมทั้งวิธีการที่เครื่องหมายเหล่านี้เข้ามาเกี่ยวพันหรือเชื่อมโยงกับผู้ใช้เครื่องหมาย ทั้งนี้เนื่องจากข้อเท็จจริงที่ว่า เครื่องหมายเป็นผลผลิตทางความคิดของมนุษย์ เกิดมาจากการประกอบสร้าง(Construct) ของมนุษย์ ดังนั้น การที่จะทำความเข้าใจกับเครื่องหมาย จึงจำเป็นต้องจำเข้าใจตัวมนุษย์ผู้สร้างเครื่องหมายนั้นด้วย 2. รหัส/ระบบ (Code/System) เนื่องจากการใช้เครื่องหมายไม่ได้เป็นไปตามยถากรรม หากแต่มีการจัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ ระบบที่นำเอาเครื่องหมายมาประกอบเข้าด้วยกันนั้นเรียกว่า รหัส (Code) ซึ่งมีมากมายหลายประเภท แต่ละประเภทมีคุณสมบัติต่างกัน เช่น บางประเภทมีระบุเอาไว้อย่างชัดเจน บางประเภทแฝงไว้อย่างซ่อนเร้น เป็นต้น 3. วัฒนธรรม (Culture) เนื่องจากเครื่องหมายเป็นผลิตกรรมของมนุษย์ (Manmade) ดังนั้น จึงเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรม ทั้งเครื่องหมายและรหัสจึงถูกสร้างถูกใช้และทำงานอยู่ภายใต้บริบททางวัฒนธรรมแบบหนึ่งๆ เท่านั้น หากเปลี่ยนบริบทไปเครื่องหมายและรหัสนั้นก็จะเปลี่ยนแปลงความหมายไป เช่น ความแก่ชรา อาจมีความหมายน่าเคารพในสังคมไทยโบราณแต่มีความหมายถึงการหมดสมรรถภาพในสังคมตะวันตกสมัยใหม่ ในขณะที่เครื่องหมายและรหัสทำงานอยู่ภายใต้บริบททางวัฒนธรรมแบบหนึ่งๆ นั้น ในทางกลับกันวัฒนธรรมหนึ่งๆ จะดำรงอยู่ได้ก็ต้องอาศัยเครื่องหมายและรหัสนั้นเช่นกัน ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ ภาษา เมื่อชาติที่ตกเป็นอาณานิคมถูกบังคับให้ยกเลิกการใช้ภาษาของตนเอง และหันไปใช้ภาษาของเจ้าอาณานิคมวัฒนธรรมเดิมของตนก็จะสูญสลายไปด้วย นี่เป็นความสัมพันธ์ที่ขึ้นต่อกันและกันระหว่างเครื่องหมาย/รหัสกับบริบททางวัฒนธรรมที่เป็นบ่อเกิดของเครื่องหมายและรหัสนั้นด้วย ดังนั้นเครื่องหมายจึงเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรมอันมีนัยยะว่า เครื่องหมายเดียวกันหากนำไปใช้ในต่างวัฒนธรรมย่อมมีความหมายแตกต่างกันประการหนึ่ง และในอีกประการหนึ่ง หากตัววัฒนธรรมที่รองรับห่อหุ้มเครื่องหมายนั้นเปลี่ยนแปลงไป ความหมายของเครื่องหมายก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน

การนำแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างมาพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในครั้งนี้นั้น ใช้ในการจัดขั้นตอนกิจกรรมการเรียนการสอน โดยอาศัยหลักการพิจารณาสัญญะ ระบบความหมายของสัญญะ อันประกอบด้วยความหมายโดยตรง ความหมายโดยนัย และการถอดรหัส อันจะนำไปสู่ขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนคือ การพิจารณาคำที่ปรากฏซ้ำ ความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ และรหัสต่าง ๆ ที่แฝงอยู่ในบทอ่าน

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 จึงเป็นรูปแบบการสอนที่จะช่วยพัฒนานักเรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อันทำให้นักเรียนได้ตัวบทต่าง ๆ ที่ใช้อ่านอย่างรอบด้าน เพราะ

พื้นฐานของทฤษฎีโครงสร้างตามแนวสัญวิทยานี้เชื่อว่า ผู้อ่านแต่ละคนมีประสบการณ์การรับรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นรูปแบบการสอนดังกล่าวจึงเป็นทั้งการแก้ปัญหาการเรียนการสอนอ่าน และเป็นแนวทางให้นักเรียนได้รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่แตกต่างกันไป ทำให้ได้แง่คิดมุมมองใหม่ ๆ ในการอ่านเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อหาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5

สมมุติฐานของการวิจัย

นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีพัฒนาการและความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5

ประชากรวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 5 ห้อง

ตัวอย่างวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2559 1 ห้อง จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

ตัวแปรวิจัย

ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความคิดเห็นของนักเรียน

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยที่พัฒนาขึ้นตามรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (R & D) ซึ่งมีขั้นตอนการศึกษา 4 ขั้น ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและหาความต้องการจำเป็น (Needs Analysis: R1) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการ ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทฤษฎีโครงสร้าง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และสอบถามนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนอ่าน ในขั้นตอนนี้จะได้สภาพปัญหาที่แท้จริงของการเรียนการสอนอ่านและได้แนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าว

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน (Development: D1) เป็นการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบ เครื่องมือทั้งหมดหาคุณภาพโดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เป็นผู้ประเมิน

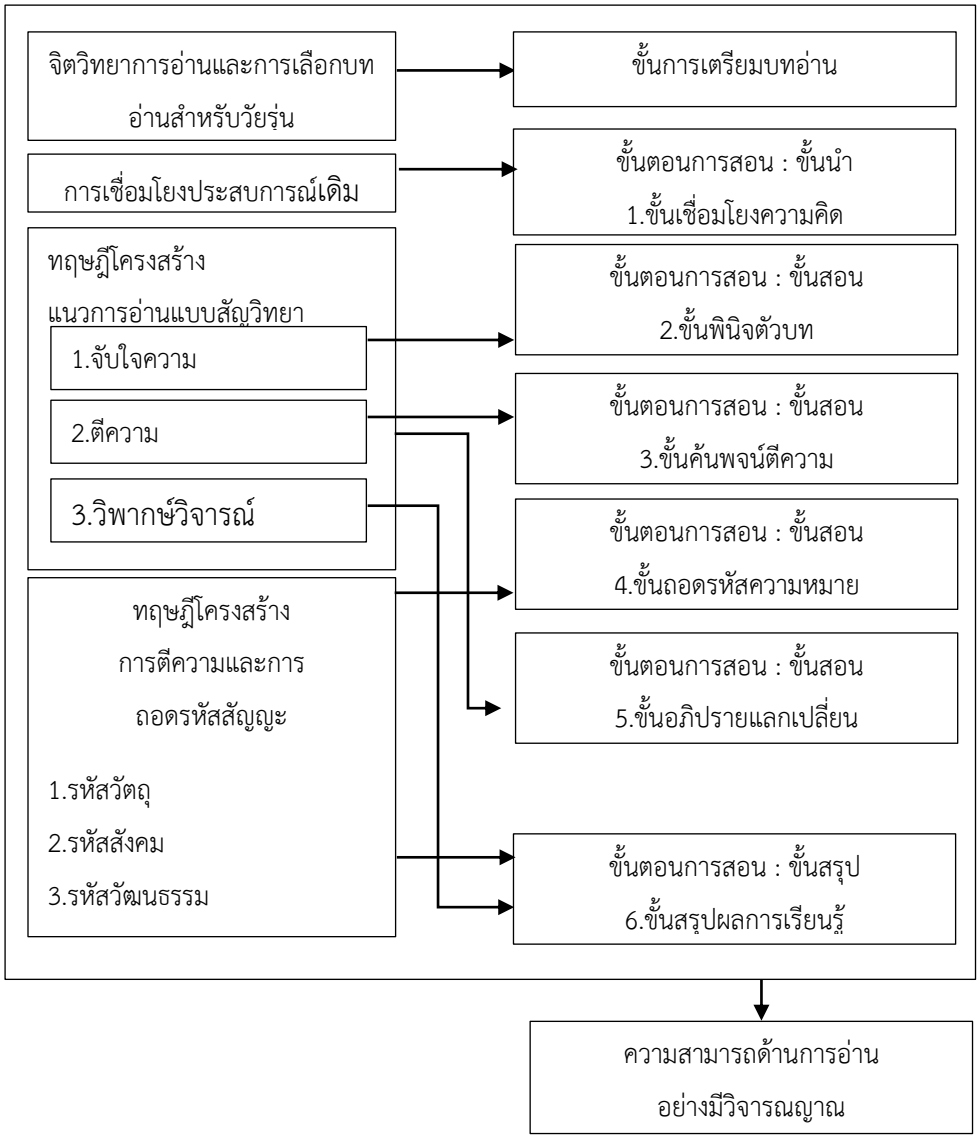
ขั้นตอนที่ 3 นำรูปแบบการสอนไปใช้ (Implementation: R2) เป็นการนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental design) การศึกษากลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอน (One Group Pretest - Posttest Design) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาผลขณะเรียนโดยใช้แบบวัดย่อยท้ายแผนที่เพื่อดูพัฒนาการระหว่างเรียน ข้อมูลที่ได้จากการใช้รูปแบบการสอนวิเคราะห์ความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การทดสอบค่าทีแบบ t – test dependent และพัฒนาการความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการวิเคราะห์ด้วยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ข้อมูลอื่น ที่สังเกตได้จากการใช้รูปแบบการสอน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอด้วยการบรรยายความ

ขั้นตอนที่4 ขั้นประเมินผล (Evaluation: D2) เป็นการศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

กรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีกรอบแนวคิดดังนี้

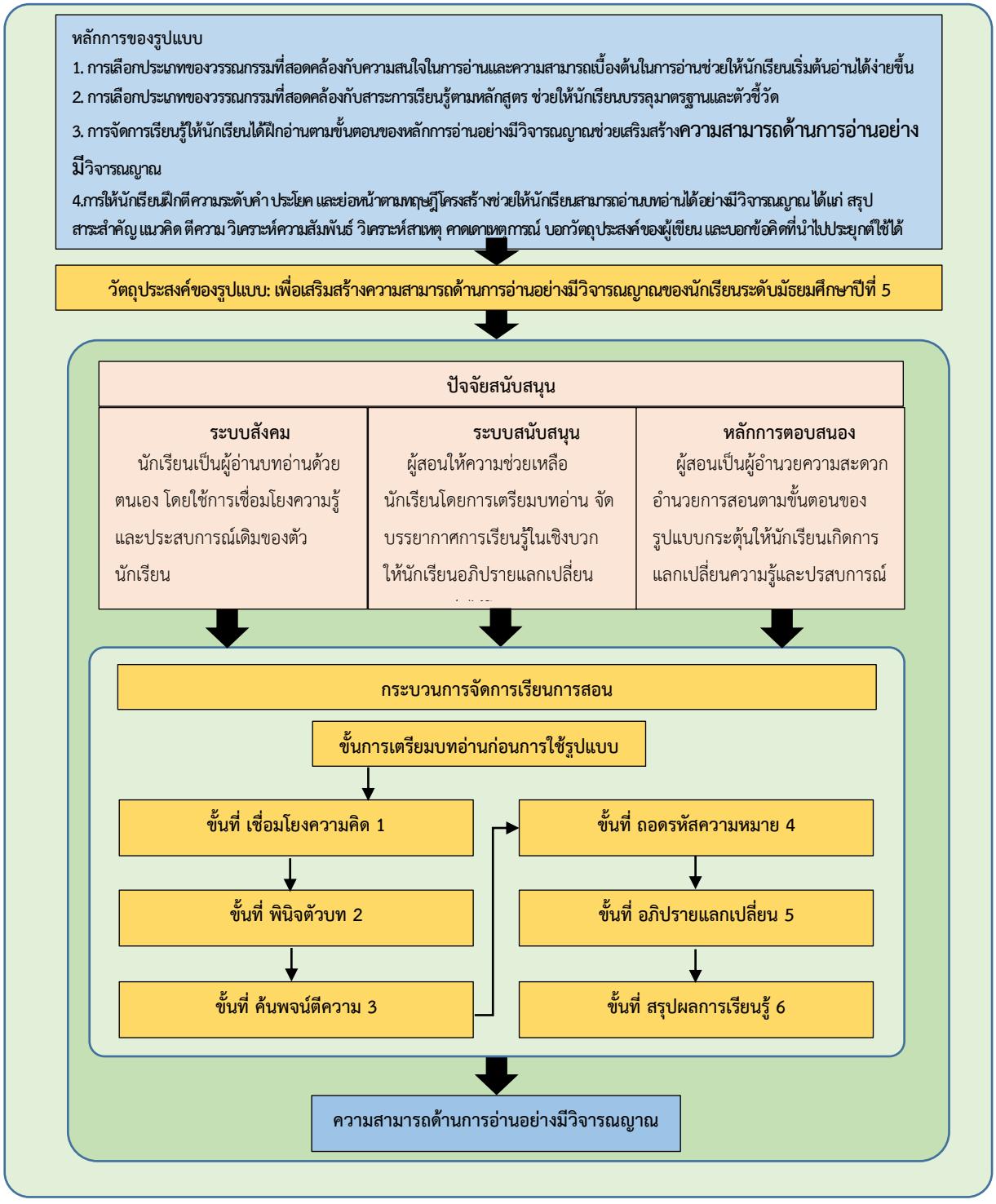
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5

รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นตามกรอบแนวคิดข้างต้นสามารถแสดงเป็นแผนภาพได้ดังต่อไปนี้

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

แผนภาพที่ 2 รูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผลการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบ คือ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ และปัจจัยสนับสนุนการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ โดยมีขั้นกระบวนการเรียนการสอน 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1.ขั้นเชื่อมโยงความคิด 2.ขั้นพินิจตัวบทประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ที่มีต่อประเด็นต่างๆของรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน และแบบทดสอบก่อนทดลอง และหลังการทดลองในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.51, S.D = 0.60)

2. ผลการทดลองใช้และตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนการทดลองและหลังการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

จากการทดลองสามารถเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองพบว่านักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ดังปรากฏในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

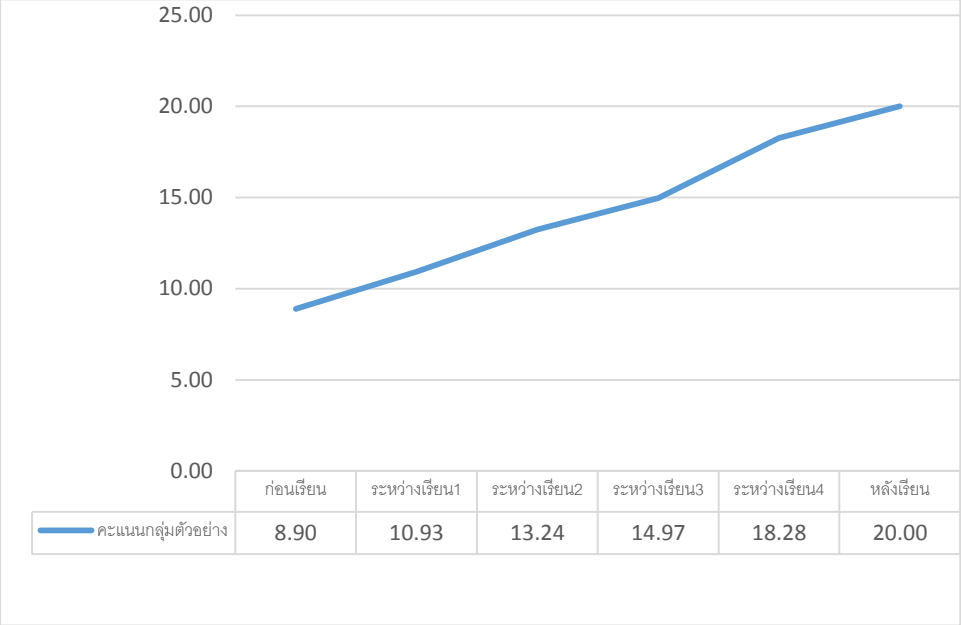
คะแนนความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	**คะแนนเต็ม**	**ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)**	**ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)**	**ระดับความสามารถ**	**t**	**df**	**p**
ก่อนเรียน	27	8.90	2.51	พอใช้	32.13	28	0.000*
หลังเรียน	27	20.00	2.43	ดี			

*p-value <.05

จากการศึกษาพัฒนาการพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนพัฒนาการความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณระหว่างเรียนสูงขึ้นตามลำดับ ซึ่งแสดงผลได้ดังแผนภูมิที่ 1

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

แผนภูมิที่ 1 แสดงคะแนนพัฒนาการความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. ผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.82, S.D = 0.48) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความพึงพอใจด้านกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ และความพึงพอใจด้านสื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

รูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบไปด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 เชื่อมโยงความคิด ขั้นที่ 2 พินิจตัวบท ขั้นที่ 3 ค้นพจน์ตีความ ขั้นที่ 4 ถอดรหัสความหมาย ขั้นที่ 5 อภิปรายแลกเปลี่ยน และขั้นที่ 6 สรุปผลการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนการสอนอ่านดังกล่าวที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ได้นำข้อมูลปัญหา ความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน หลักการ แนวคิด ทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาศึกษาอย่างละเอียด แล้วออกแบบรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ การพัฒนาความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังจากนั้นนำรูปแบบไปหาประสิทธิภาพ แล้วจึงนำรูปแบบไปใช้ และมีการประเมินปรับปรุงรูปแบบ จากการออกแบบที่เป็นระบบดังกล่าวทำให้ได้รูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสม มีขั้นตอนที่เป็นระบบชัดเจน เมื่อนำไปใช้จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่เพิ่มขึ้น ดังที่ กาญจนา คุณารักษ์ (2545 : 7) ได้กล่าวถึงการออกแบบระบบการเรียนการสอน ไว้ว่า แนวคิดวิธีการเชิงระบบเป็นรากฐานของการออกแบบระบบการเรียนการสอน โดยการออกแบบระบบการเรียนการสอนเป็นการนำกระบวนการของวิธีการเชิงระบบ (System

Approach) มาใช้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ(Efficiency) และประสิทธิผล (Effectiveness) นอกจากนี้ ทิศนา แขมมณี (2552 : 201-203) ได้นำเสนอแนวคิดการออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบ สรุปได้ว่า การออกแบบจำเป็นต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของระบบ ศึกษาหลักการทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จัดความสัมพันธ์ขอ ศึกษาสภาพการณ์และปัญหา แล้วจึงกำหนดองค์ประกอบของระบบ จัดหมวดหมู่องค์ประกอบ แล้วนำเสนอความคิดออกมาเป็นผังจำลอง นำระบบไปทดลองใช้แล้วศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้ระบบ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงระบบในขั้นสุดท้าย สอดคล้องกับแนวคิดของ Kruse (2007 : 1) ที่ได้เสนอแบบจำลองการสอนเชิงระบบ ที่เรียกว่า ADDIE Model ซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์และประเมินความต้องการจำเป็น การออกแบบการเรียนการสอน การพัฒนานวัตกรรมวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การนำกิจกรรม แผนการจัดการเรียนรู้ไปดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนต่างๆที่กำหนดไว้ และสุดท้ายการประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียนและประสิทธิผลของนวัตกรรมที่ใช้สอน ทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Dick and Carey (2005) ที่สรุปว่า คุณลักษณะสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอนจำต้องประกอบไปด้วย หลักการที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบ มีการอธิบายลักษณะของการจัดการเรียนการสอน มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำนักเรียนไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีโครงสร้าง กระบวนการอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง ซึ่งเป็นกลวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านข้อความประเภทวรรณกรรม ประกอบไปด้วยขั้นตอนสามขั้นตอนตามลำดับ คือ ขั้นแรก ผู้อ่านเพียงแค่อ่านเพื่อให้เข้าใจว่าอะไรคือสิ่งที่วรรณกรรมต้องการสื่อสารตามความหมาย ขั้นที่สอง ผู้อ่านจะความหมายในขั้นที่ลึกกว่าที่อยู่ภายใต้ข้อความนั้น ผ่านการตีความ ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความตระหนักรู้เชิงปัญญาเกี่ยวกับภูมิหลังเชิงวัฒนธรรมของข้อความที่ปรากฏ และขั้นที่สาม ผู้อ่านจะเริ่มสร้างความรู้ด้วยการอ่านและสร้างข้อโต้แย้งกับผู้เขียนในข้อความดั้งเดิม กระบวนการอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างนี้จำเป็นต้องมีกระบวนการการสร้างความหมายในขั้นแรก โดยใช้คำเป็นสิ่งที่เป็นหลักสำคัญของใจความทั้งหมดทักษะการอ่านเพื่อตีความนี้เรียกได้ว่าเป็นกระบวนการการสร้างความหมายในขั้นที่สอง (Second-ordersignification) หรือ การสร้างความหมาย (Semiosis) กระบวนการการสร้างความหมายในขั้นที่สามนั้นถือว่ามีผู้อ่านเป็นศูนย์กลาง เพราะผู้อ่านได้หยิบยกข้อติชมของตนมาเสนอในข้อโต้แย้งร่วมกัน ดังที่ Eco (1979) กล่าวถึงความเข้าใจของผู้อ่านที่ใช้กระบวนการอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างแนวว่าขึ้นอยู่กับผู้อ่านนั้น สามารถทำการวิเคราะห์และอภิปรายได้ดีมากน้อยเพียงใดนั่นเป็นเพราะว่าทฤษฎีโครงสร้างให้ความสำคัญกับกระบวนการทางวัฒนธรรมเช่นเดียวกันกับกระบวนการทางการสื่อสาร

ทฤษฎีโครงสร้าง มิได้เพียงแต่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่อง และแปลความหมายของเรื่องได้เท่านั้น แต่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ รับรู้ถึงความหมายแฝงของถ้อยคำ หรือสิ่งต่าง ๆ ในเรื่องที่ผู้เขียนเลือกใช้ เข้าใจเหตุและผล อีกทั้งสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หรือตัวละครที่ปรากฏในเรื่องอีกด้วย ทำให้นักเรียนสามารถตระหนักรู้ถึงความสัมพันธ์ ความสำคัญ เหตุผล และคุณค่าของเรื่องราว ที่ปรากฏผ่านบทอ่านต่าง ๆ ที่นำมาให้นักเรียนได้เรียน อันเป็นลักษณะของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Necat Kumral (2013 : 31-44) ที่ได้นำทฤษฎี

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

โครงสร้างมาสอนอ่านวรรณกรรม เรื่อง Snow ของ Julia Alvarez ว่า ทฤษฎีโครงสร้างเหมาะแก่การสอนอ่านวรรณกรรม ซึ่งสามารถพัฒนานักเรียนได้ทั้งทักษะการอ่าน ทักษะการตีความ และทักษะการรับรู้ ทั้งนี้เพราะแต่ละบุคคล มีความรับรู้ความเข้าใจในมุมมองของสัญญะต่าง ๆ แตกต่างกันไป นักเรียนจึงเกิดการยอมรับ ความภาคภูมิใจ ในการพิจารณาความหมายต่าง ๆ ในเรื่องของตน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจชีวิตและเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์ได้ดียิ่งขึ้น

ดังนั้น จะเห็นได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้นนี้ เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้จริง ซึ่งความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนี้ เป็นความสามารถที่ควรฝึกให้นักเรียนมี เพราะเป็นความสามารถพื้นฐานของการดำเนินชีวิตและการประกอบวิชาชีพ ทั้งเป็นสมรรถนะสำคัญของนักเรียนในทุกสาขาวิชาและในทุกวิชาชีพ

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบในการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. รูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้นนี้ เมื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องศึกษาคู่มือรูปแบบเพื่อทำความเข้าใจขั้นตอนการสอนในแต่ละขั้นอย่างละเอียดเสียก่อน เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนนี้ ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการให้ความช่วยเหลือ กระตุ้นความคิด และนำนักเรียนในการดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นของรูปแบบการเรียนการสอน

2. รูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้นนี้มีข้อจำกัดในการใช้ กล่าวคือ จำเป็นจะต้องใช้กับงานเขียนที่ผู้เขียนใช้สัญญะและรหัสในเรื่อง และมีความเหมาะสมกับบทอ่านประเภทกวีนิพนธ์ และเรื่องสั้นมากกว่าบทอ่านประเภทสารคดีและบทละคร

3. รูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้นนี้สามารถปรับเปลี่ยนเนื้อหาของบทอ่านให้ทันสมัย และเหมาะสมกับวัยของนักเรียนได้

4. รูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้นนี้สามารถนำไปใช้กับสื่อหรือบทอ่านประเภทอื่นนอกเหนือจากที่ผู้วิจัยทดลองใช้ เช่น สื่อโซเชียลมีเดีย สื่อโฆษณา ข่าว เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการประยุกต์ใช้ทฤษฎีโครงสร้าง ในการสอนอ่านลักษณะอื่น ๆ เช่น การอ่านตีความ หรือใช้ทฤษฎีโครงสร้างเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านอื่น ๆ เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น

2. ควรมีการทดลองนำขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนี้ ไปพัฒนาเพื่อสอนทักษะอื่น เช่น ทักษะการฟังและการดู เป็นต้น

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

Khaemanee, T. (2009). “sāt kānsoṃ: ʻongkhwāmrū phūa kānchat krabūankān rīanrū thī mī prasitthiphāp”[Science Education: Knowledge for Effective Learning Management]. (7th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University.

ทิศนา แขมมณี. (2552). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Khunarak, K. (2002). “kān ʻoṛkbæp kān rīan kānsoṛn”[Instructional Design]. (2nd ed.). Nakhonpathom: Silpakorn.

กาญจนา คุณารักษ์. (2545). การออกแบบการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม: โรงพิมพ์ศิลปากร.

Niamnoi, A. (2008). “phatthanākān ʻān yāng mī wichāranayān”[Critical Reading development] Bangkok: Suweeriyasan.

เอมอร เนียมน้อย. (2551). พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

Srija, P., & Somanandana, V. (2543). “phon khoṃng kitchakam tām nǣokhit kān rīan bæp ruāmmū ruām kap kān sœ̄m rǣng thāng būak phūa phatthanā chetakhati thī mī toṛ kān ʻā nakha ʻong nakrīan chan matthayommasuksā pī thī hok rongrīan sī kan (watthanānan ʻuppatham) Krung Thēp Mahā Nakhoṃn” [The Effects Of Cooperative Learning Approach And PositiveReinforcement Activities For Increasing Attitudes Towards Reading For Mathayomsuksa6 Students At Seekan (Wattananunupatum) School Bangkok]. Veridian E-Journal, Silpakorn University 11,2 (May – August) : 271-284.

ภัคชนัญ ศรีจ๊ะ และวรางคณา โสมะนันทน์. ผลของกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนแบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวกเพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร. Veridian E-Journal, Silpakorn University 11,2 (พฤษภาคม – สิงหาคม) : 271-284.

Thailand's Ministry of Education. (2009). “laksūt kǣn klāng kānsuksā naphūnthān Phutthasakkarātsoṃngphanhārōihāsipʻet”[The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)].Bangkok: The Argiculture Co-operative Federation of Thailand.

กระทรวงศึกษาธิการ.(2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ภาษาต่างประเทศ

Dick, W., Carey, L., & Carey, J. O. (2005). **The systematic design of instruction**. (6th ed.). Boston: Allyn and Bacon.

Eco, U. (1979). **A theory of semiotics.** Bloomington, IN : Indiana University Press.

Kevin Kruse,. (2008). **Introduction to Instructional Design and the ADDIE Model.** [Online]. RetrievedOctober15,2015fromhttp//wwwtransformativedesigns.com/ idsystems.html.

Necat Kumral. (2013). **Semiotic analysis of textual communication in snow by Julia Alvarez**. Journal of language and linguistic studies.

Saussure Ferdinand, de (1981). **Course in General Linguistics.** London : Fontana and Collin.